<u>הנושא: גילוי ועיון במסמכים, למרות שמדובר בתכתובת פנימית הנהנית ככלל מחיסיון, הן משיקולי צדק והן משיקולי הוגנות ההליך</u>

<u>בבית המשפט המחוזי מרכז - לוד</u>

<u>ת"א 68136-11-22</u>

בפני:	**כב' השופט אבי גורמן**
התובעת:	**אם.אר.סי אלון תבור פאואר בע"מ** **ע"י ב"כ עוה"ד משה יעקב ואיריס וינברגר ממשרד עוה"ד הרצוג** **פוקס נאמן ושות'**
	נגד
הנתבעת:	**מדינת ישראל - רשות המסים - היחידה הארצית לבלו ומס קניה** **ע"י ב"כ עו"ד נגה דגן מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)**

החלטה

לפניי בקשה שהגישה התובעת לגילוי ועיון במסמכים. לטענת הנתבעת, מסמכים אלה נהנים מחיסיון הניתן לתרשומות פנימיות.

בין הצדדים היו מחלוקות רבות בעניין גילוי מסמכים ומענה לשאלונים. בסופו של דבר ולאחר דיון שנערך, מחלוקות אלה הסתיימו בהסכמה - למעט העניין אליו מתייחסת החלטה זו.

בהתאם להחלטה שהתקבלה בדיון, הנתבעת הגישה לעיוני שני מסמכים במעטפה סגורה (להלן: "**המסמכים**") - לצורך החלטה האם יש להורות על גילויים אם לאו. המסמכים כוללים מכתב ששלח מר קובי בוזו, מנהל תחום בכיר כלכלה אצל הנתבעת, אל מר חן בר יוסף, מנהל מינהל הדלק והגז, והתשובה שזה השיב לו.

לאחר שעיינתי במסמכים, אני סבור כי על אף שאכן מדובר בתכתובת פנימית הנהנית ככלל מחיסיון, הרי שבמקרה כאן - נכון להורות על גילויים. כידוע, חיסיון לתרשומת פנימית הוא חיסיון יחסי [אודות חיסיון זה, ראו: י' עמית, **חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי**, עמ' 781 810; רע"א 6656/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) פס' 8-9]. בנסיבות כאן - אני סבור כי משיקולי צדק והוגנות ולאור הרלוונטיות הרבה להליך - נכון יותר להורות על גילוי המסמכים, וזאת מבלי להקל ראש בחשיבות האינטרס המוגן על-ידי החיסיון ממנו ככלל נהנות תרשומות פנימיות של רשות מנהלית (וזאת כדי לאפשר דיון פנימי חופשי ולהימנע מ-"אפקט צינון" העלול להיווצר כתוצאה מהחשש מחשיפת התכתובת).

הטעם לכך שאני מוצא כי האיזון הראוי בנסיבות העניין תומך בהצגת המסמכים, נובע מכך שמדובר במסמכים העשויים (אולי) לשפוך אור על עמדתו של מר חן בר יוסף, מנהל מינהל הדלק והגז, אשר הוצגו במסגרת כתבי הטענות שני מכתבים שונים מטעמו, ואשר נטען כי הם עומדים בסתירה מהותית. מדובר בעניין הניצב בליבת המחלוקת שבין הצדדים (- לא רק הסתירה הנזכרת בין המכתבים, אלא למעלה מכך - בירור מהותו של הסולר שנדרשה התובעת להחזיק), ולכן אני סבור כי ראוי לאפשר לתובעת לעיין בתשובתו של מר בר יוסף למכתב שנשלח לו (ואיני מוצא כל טעם של ממש להורות על גילוי התשובה ועל חיסיון מכתב הפנייה אליו). בשים לב למעמדו המקצועי ותפקידו של מר בר יוסף ולשינוי הנטען בעמדתו, אני סבור כי הוגן וראוי כי התכתובת שבמסמכים תוצג אף לעיון התובעת.

התובעת, מוצאת עצמה ניצבת מול מדינת ישראל - בכובעיה השונים. כובע אחד הוא כובע המאסדר - הקובע כמה סולר עליה להחזיק ולשם מה, וכובע אחר - הקובע כמה מס (מסוג בלו) עליה לשלם לנוכח היישום של ההוראות שניתנו לה. במצב שכזה, שינוי (נטען, לכאורה) בין שני מכתבים מאת בר יוסף, דורש הסבר, וכך גם בירור עמדתו המקצועית של מר בר יוסף אודות מהותו של הסולר אותו נדרשה התובעת להחזיק - ללא קשר להשלכות המס שיהיו לכך. אלה הן נסיבות בהן חשיפת שני המכתבים המדוברים, נכונה וראויה - הן משיקולי צדק והן משיקולי הוגנות ההליך.

עוד אוסיף כי עיון במסמכים עצמם מלמד כי עניינם בהקשר מקצועי מובהק, כך שמידת הפגיעה הספציפית באינטרס המוגן על ידי החיסיון לתרשומות פנימיות, נראית לי יחסית מצומצמת.

למעלה מהנדרש אציין כי אין כמובן בקביעה זו - להורות על גילוי המסמכים, כדי להביע עמדה בנוגע למשמעות שיש לתוכן המסמכים ומשקלם - עניין הדורש בירור ושמיעת טענות הצדדים במסגרת ההליך ותוך בחינת מכלול הראיות.

בשולי הדברים אציין כי לא מצאתי טעם לזמן את הנתבעת ולבקש ממנה הבהרות במעמד צד אחד, שכן עמדתה כבר נשמעה (בכתב ובע"פ) ואיני סבור כי בירור נוסף נדרש (והדבר אף לא התבקש).

עוד אוסיף ואזכיר כי בהתאם להמלצתי, התובעת חזרה בה מבקשת עיון רחבה במסמכים, לגביהם טענה בצדק הנתבעת כי הם נהנים מחיסיון הניתן לתרשומת פנימית של רשות מנהלית. ההגנה הרחבה על האינטרס החשוב המוצא את ביטויו בחסיון תרשומות פנימיות - ככלל אפוא נשמר, ואילו כאן המדובר בשני מסמכים אשר באופן ספציפי ולאחר העיון בהם - אני סבור כי שיקולי צדק והוגנות ההליך (במובנו הרחב) תומכים בחשיפתם. עוד אציין כי כפי שציינה הנתבעת, עם מר בר יוסף הייתה אף התכתבות הנהנית מחיסיון עו"ד לקוח, וחיסיון זה כמובן בעינו עומד. התוצאה אפוא אמנם פוגעת מעט בחיסיון הנוגע לתרשומת פנימית, אלא שמדובר בפגיעה מצומצמת - הנדרשת לטעמי בנסיבות העניין כדי להבטיח הליך צודק והוגן.

המסמכים יועברו לעיון התובעת תוך 7 ימים.

בשים לב לכך שהתובעת הגישה בקשות רחבות היקף (יתר על המידה) שבסופו של יום בהמלצתי זנחה, איני מוצא להשית הוצאות על הנתבעת במסגרת החלטה זו.

ניתנה היום, י״ד כסלו תשפ״ד (27.11.2023), בהעדר הצדדים.

(-) שופט